

Deveto poglavje

V nedeljo popoldne so dostavili pošto. Nico ni mogel verjeti, da je od njegovega prihoda v vojašnico minil že skoraj teden dni.

»Fant, pismo zate,« mu je naznanil narednik Smejko in mu izročil kuverto.

Nico se je tako razveselil, da se je celo pozabil zahvaliti.

Stekel je nazaj v sobo. Želel si je zasebnosti, da bi pismo lahko v miru prebral.

Preden je pismo odprl, je opazil, da na kuverti ni znamke. Ali to pomeni, da je bila osebno dostavljena?

Pisava ni bila čvrsta in zaobljena kot mamina. Datum na pismu je bil izpred treh dni. Ulegel se je na posteljo in začel brati.

Dragi Nico,

tvoja mati, moj oče in jaz smo prišli v vojašnico, da bi se pogovorili z generalom ali s komerkoli že drugim, da bi te lahko odpeljali nazaj domov, vendar nas niti notri ne spustijo. Isabella je zelo živčna, zato ti pišem jaz. Jutri bomo poslali pritožbo na vojno ministrstvo ali kakorkoli se že imenuje, da bi prijavili naš primer. Rekli so nam, da ne bo lahko, saj smo v vojni, in zdi se, da je to vse, kar je pomembno. Pravijo, da lahko, da bo trajalo več tednov, preden nam bodo odgovorili.

Ali je ves svet znorel?

Tvoja mama ti pošilja veliko poljubčkov in ti pravi, da pazi nase in naj te ne skrbi. Pravi še, da ne bo počivala, dokler ji ne bodo prisluhnili. Da ji moraš zaupati.

V razredu me vsi sprašujejo o tebi. Ne morejo verjeti, da so te vpoklicali. Tudi jaz še vedno težko verjamem, če ti povem po pravici.

Plavanje brez tebe v reki Brez imena ni zabavno. Nimam nikogar, ki bi ga lahko hecala!

Mislim, da te pogrešam.

To je vse.

Minerva

Pismo je prebral še trikrat, brez premora.

Potem ga je vtaknil nazaj v kuverto in pospravil v svojo omarico.

Zgrabil je brisačo in se z njo čez ramo sprehodil po vojašnici.

V nedeljo popoldne ni bilo treninga. Nekateri naborniki so igrali nogomet, drugi so igrali karte v svojih sobah ali v gostilni. Nekateri so brali, pisali pisma, prali perilo, čistili škornje ali izkoristili priložnost, da se malo naspijo.

Nico je prišel k ribniku. Slekkel je uniformo in skočil v vodo. Popolnoma se je potopil in zakričal.

Pod vodo je z vso močjo kričal.

Nato je zajel zrak in brez postanka dolgo plaval od enega konca ribnika do drugega.

Plaval je, da bi utrudil svojo žalost.

Tisto noč se pred spanjem ni mogel nasmehnuti. Vprašal se je, ali se je v njem nekaj zlomilo. In če se je, ali se je zlomilo za vedno?